

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Čakovcu

Ruđera Boškovića 18

40000 Čakovec

Poslovni broj: Pr-1/2025-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji toga suda Valentini Varga Gombar, u pravnoj stvari tužiteljice ŽELJKA PERHOĆ, Travnik 19, Čakovec, OIB: 28168350980, koju zastupa punomoćnik Denis Tupek, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ŽUPANIJSKA BOLNICA ČAKOVEC, Ivana Gorana Kovačića 1E, Čakovec, OIB: 83506206752, koju zastupa Odvjetničkom društvu Marinović i partneri j.t.d. iz Zadra, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane i dovršene dana 13. listopada 2026.god., u nazočnosti tužiteljice Željke Perhoć, punomoćnika tužiteljice Denisa Tupeka, odvjetnika i zamjenice punomoćnika tuženika Petre Kovačević, odvjetničke vježbenice u OD, dana 29. listopada 2026.god., objavio je i

presudio je:

I. Tuženik ŽUPANIJSKA BOLNICA ČAKOVEC, Ivana Gorana Kovačića 1E, Čakovec, OIB: 83506206752, dužan je tužiteljici ŽELJKI PERHOĆ, Travnik 19, Čakovec, OIB: 28168350980, isplatiti razliku u naknadi plaće u ukupnom bruto iznosu od 5.953,09 EUR (pettisućadevetstopedesetitri eura i devet centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od:

- 170,81 € od 11. travnja 2020. godine,
- 193,05 € od 13. svibnja 2020. godine,
- 40,47 € od 14. srpnja 2020. godine,
- 188,79 € od 12. kolovoza 2020. godine,
- 170,55 € od 13. listopada 2020. godine,
- 200,65 € od 14. travnja 2021. godine,
- 230,31 € od 13. svibnja 2021. godine,
- 270,56 € od 13. srpnja 2021. godine,
- 86,14 € od 12. kolovoza 2021. godine,
- 386,65 € od 11. rujna 2021. godine,
- 81,96 € od 12. listopada 2021. godine,
- 68,06 € od 12. ožujka 2022. godine,
- 264,64 € od 11. lipnja 2022. godine,
- 302,23 € od 12. srpnja 2022. godine,
- 33,41 € od 12. kolovoza 2022. godine,
- 283,98 € od 13. rujna 2022. godine,
- 43,15 € od 11. listopada 2022. godine,
- 264,39 € od 13. travnja 2023. godine,
- 369,78 € od 12. svibnja 2023. godine,

- 248,97 € od 13. lipnja 2023. godine,
- 419,66 € od 13. srpnja 2023. godine,
- 630,80 € od 12. rujna 2023. godine,
- 30,66 € od 12. listopada 2023. godine,
- 55,46 € od 11. studenog 2023. godine,
- 39,23 € od 13. prosinca 2023. godine,
- 160,36 € od 13. ožujka 2024. godine,
- 149,55 € od 13. travnja 2024. godine,
- 135,72 € od 14. svibnja 2024. godine,
- 117,30 € od 12. lipnja 2024. godine,
- 135,27 € od 12. srpnja 2024. godine,
- 174,40 € od 12. rujna 2024. godine,
- 6,13 € od 13. studenog 2024. godine,

pa do dana 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, zatim od dana 1. siječnja 2023. godine do dana 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poente, a od 1. siječnja 2024. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

II. Tuženik je dužan tužiteljici naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.956,81 EUR (tisućudevetstopeidesetišest eura i osamdesetijedan cent), s pripadajućom zakonskom kamatom, koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje :

1. Tužiteljica je dana 20. siječnja 2025.god. podnijela tužbu protiv tuženika, radi isplate. Tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika od dana 1. svibnja 1997. godine. Trenutno, na temelju Ugovora o radu od 8. studenog 2023. godine, obavlja poslove radnog mjesta „doktor medicine, specijalist radiologije, uži specijalist neuroradiologije“. Tuženik tužiteljici, za razdoblje od siječnja 2020. godine pa do danas, pogrešno obračunava naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora te naknadu plaće za plaćeni dopust. Tužiteljica upućuje na odredbe relevantnih propisa kojima je propisano predmetno pitanje. Sukladno citiranim odredbama, razvidno je da se naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora računa na način da se: prvotno izračuna prosječna mjesečna plaća u prethodna tri mjeseca (u

koju plaću ulaze sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad); zatim se tako dobiveni iznos podijeli s brojem redovnog fonda sati mjeseca u kojem se koristi godišnji odmor; te se zatim tako dobivena satnica pomnoži s brojem sati koje je radnik proveo na godišnjem odmoru. Potonje navedeno potvrđeno je i očitovanjem koje je, na svojim službenim internetskim stranicama, dana 18. listopada 2019. godine, objavilo Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike. Također, Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, u svom Zaključku broj 116, dalo je tumačenje članka 36. KU-a (danas članka 34. KU-a), te detaljno objasnilo način izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora. Nije sporno da tuženik prilikom izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora: izračuna prosječnu mjesečnu bruto plaću tako što zbroji bruto plaće isplaćene tužiteljici u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem ista koristi godišnji odmor te zatim tako dobiveni iznos podijeli s tri; da prosječnu mjesečnu bruto plaću dijeli s redovnim mjesečnim fondom sati mjeseca u kojem tužiteljica koristi godišnji odmor; te da tako dobivenu satnicu množi s brojem sati koje je tužiteljica provela na godišnjem, međutim sporno je to što tuženik iz bruto plaće tužiteljice izostavlja iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“. Tužiteljica smatra da ta naknada za provođenje Nacionalnog programa nesumnjivo predstavlja novčanu naknadu za rad tužiteljice, te se stoga ista, sukladno odredbi čl. 81. Zakona o radu, čl. 37. st. 5. TKU-a i čl. 34. KU-a, ima uračunavati u prosječnu mjesečnu bruto plaću isplaćenu u prethodna tri mjeseca „u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad)“. Nadalje, vezano uz plaćeni dopust, tužiteljica upućuje na odredbu relevantnog propisa kojom je propisano predmetno pitanje. Budući da TKU i KU propisuju tek uvjete pod kojima radnik ostvaruje pravo na plaćeni dopust te trajanje navedenog dopusta, ali ne definira način (metodu) izračuna naknade plaće za vrijeme plaćenog dopusta, razvidno je da je za izračun navedene naknade relevantna citirana odredba Zakona o radu. Iz citirane odredbe razvidno je i da se naknada plaće za plaćeni dopust izračunava jednakom metodom kao naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, stoga tužiteljica, kako se ne bi bespotrebno ponavljala, upućuje na točku II. ove tužbe. Naime, kao i u slučaju izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, i kod izračuna naknade plaće za plaćeni dopust sporno je to što tuženik iz bruto plaće tužiteljice izostavlja iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“. S obzirom na to da je tuženik tužiteljici, u razdoblju od siječnja 2020. godine do listopada 2024. godine, pogrešno obračunavao naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora te naknadu plaće za plaćeni dopust, na način da je prilikom izračuna navedenih naknada neosnovano izuzimao iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“, tužiteljica ovim putem potražuje razliku bruto plaće za navedeni period u iznosu od 6.771,49 € sa zakonskom zateznom kamatom na sljedeće iznose.

2. Tijekom trajanja postupka, spis je preraspoređen u rad drugom sucu ovoga suda i to prije nego je tužba poslana na odgovor tuženiku.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu tuženik ne spori da je tužiteljica njegova zaposlenica te da ista trenutno obavlja rad na temelju Ugovora o radu od 08. studenog 2023. godine i to na radnom mjestu „doktor medicine, specijalist radiologije, uži specijalist neuroradiologije. Protivi se tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom radi čega se ovdje u cijelosti spori i pravni osnov kao i visina postavljenog tužbenog zahtjeva. Zakon o radu odredbom članka 81. Kolektivnim ugovorima određeno je da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije. Kako i sam tužitelj navodi Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja u svojem Zaključku broj 116, dalo je jasno tumačenje i detaljno obrazloženje na koji način se izračunava naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora, a što tuženik uredno primjenjuje. U odnosu na navode tužiteljice kako je sporno da tuženik iz bruto plaće tužiteljice izostavlja iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ ističe se kako su isti u cijelosti pogrešni odnosno pravno promašeni obzirom da ne postoji osnov na temelju kojeg bi tužitelj predmetne iznose trebao uračunavati u bruto plaću tužiteljice. Prvenstveno ističe kako za provođenje Nacionalnih programa ranog otkrivanja raka debelog crijeva, prevencije raka dojke i ranog otkrivanja raka vrata maternice potrebno sklapanje ugovora između Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i bolnice odnosno u konkretnom slučaju tuženika tj. Županijske bolnice Čakovec (izvršitelja), a kojim se uređuju međusobna prava i obveze u svezi provođenja istog. Sukladno prednje navedenom ugovoru zdravstveni radnici koji sudjeluju u provedbi programa iz navedenog Ugovora izvan radnog vremena, ostvaraju pravo na isplatu naknade za navedeni rad. Slijedom navedenog, a sukladno preporuci Ministarstva zdravstva o razdiobi ugovornih sredstva u Nacionalnom programu ranog otkrivanja raka propisano je kolika naknada se isplaćuje izvršiteljima odnosno zdravstvenim radnicima koji sudjeluje u predmetnom programu. Premda je određeno da se navedena naknada obračunava kroz plaću izvršitelja odnosno zdravstvenog djelatnika koji sudjeluje u programu i to sukladno broju pregledanih pacijenata ističe se kako pravo na isplatu predmetne naknade ostvaraju isključivo zdravstveni radnici odnosno izvršitelji za rad izvan radnog vremena. Slijedom navedenog, a obzirom da se predmetna naknada odnosno primitak odnosi na rad izvan radnog vremena, ista ne ulazi u prosjek plaće na temelju kojeg se obračunava naknada plaće za godišnji odmor. Tuženik posebno dakle spori i visinu potraživanja kao i sami osnov budući da zaista nema osnove za presuđenje naknade, te ujedno ističe i prigovor zastare potraživanja. Stoga predlaže da sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev i da tužitelja obveže na naknadu troškova postupka.

4. Stranke su se tijekom postupka dodatno očitovale, te su dodatno obrazlagale svoje stajalište.

5. Sud je provodio postupak dokazivanja sukladno dokaznim prijedlozima stranaka i sukladno utvrđenom na pripremnom ročištu održanom dana 24. ožujka 2026.god. kada je zaključen prethodni postupak.

6. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja je tužiteljica specificirala svoj tužbeni zahtjev u podnesku od 01. srpnja 2026.god., te isti glasi kao u izreci.

7. Ističe se da se pod podacima stranke (tužiteljice) u sudskoj odluci navodi samo ime, prezime, adresa i OIB, a ne i njezino zanimanje ili titula (dr.med.), sukladno čl. 338. Zakona o parničnom postupku.

8. Sud je Rješenjem od dana 11. rujna 2026.god. odbio dokazni prijedlog tužitelja da se u ovom postupku sasluša zakonski zastupnik- ravnatelj tuženika, jer je taj dokazni prijedlog podnesen protivno odredbi iz čl. 299. stavka 1. i st. 2. Zakona o parničnom postupku, te je istim Rješenjem odlučeno da će se u ovom postupku će se saslušati samo tužiteljica Perhoć. U Rješenju je obrazloženo zbog čega je donesena takva odluka i to u bitnome jer sada nakon zaključenja prethodnog postupka punomoćnik tužiteljice predlaže saslušanje ravnatelja bolnice (tuženika), a kojeg ranije nije uopće navodio, niti je igdje tijekom postupka naveo kakvo ime osobe koju bi trebalo saslušati i stoga je sud odlučio kao u izreci sukladno čl. 299. st. 3. Zakona o parničnom postupku. Odlučeno je da protiv toga rješenja nije dopuštena posebna žalba.

9. Ovaj sud je na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 22. rujna 2026.god., saslušao još i vještaka Mikac Matiju, te je saslušao tužiteljicu Perhoć Željku, te je nakon što su provedeni svi predloženi dokazi, još izvršio uvid u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, te je zaključio glavnu raspravu.

10. U postupku dokazivanja sud je izvršio uvid u ugovor o radu (list 9 i 10 spisa), mišljenje (list 11 spisa), zaključak (list 12 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Slađane Srnec (list 13-36 spisa), obračunske isprave za isplatu plaće (list 39-156 spisa), odluku (list 175, te list 176-182 spisa), dodatak 1 ugovoru o provođenju Nacionalnog programa (list 183 i 184 spisa), odluku (list 185 i 186 spisa), dodatak 3 ugovoru o provođenju Nacionalnog programa (list 137 i 138 spisa), dodatak 5 ugovoru o provođenju Nacionalnog programa (list 189-190 spisa), dodatak 2 ugovoru o provođenju Nacionalnog programa (list 191 i 192 spisa), odluku (list 193 spisa), dodatak 7 (list 194 i 195 spisa), odluku (list 196 spisa), dopis i dodatke (list 197-200 spisa), obrazloženje isplate (list 201 spisa), obračunsku isprave za isplatu plaće (list 202 i 203 spisa), podatke (list 204 spisa), obračunsku isprave za isplatu plaće (list 205-210 spisa), ugovor o provođenju Nacionalnog programa (list 211-214 spisa), sudsku praksu (list 220-227 spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Mikac Matije zaprimljeno 18. lipnja 2026. (246-251 spisa), očitovanje vještaka Mikac Matije zaprimljeno 09. kolovoza 2026. (list 268 i 269 spisa), saslušao je svjedokinju Novak Snježanu, saslušao je vještaka Mikac Matiju, te je saslušao tužiteljicu Perhoć Željku kao stranku u svrhu dokazivanja.

11. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 111/99, 8/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja, ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužiteljice kako je isti specificiran u podnesku od 01. srpnja 2026.god. u cijelosti osnovan.

12. U čl. 2. st. 1 Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku, određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

13. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

14. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi isplate iznosa koje joj je tuženik navodno krivo obračunao prilikom izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

15. U ovom postupku sporno je uračunava li se naknada za sudjelovanje u „Nacionalnom programu ranog otkrivanja dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ (dalje: Nacionalni program) koju je ostvarila tužiteljica u izračun naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, te naknadu plaće za plaćeni dopust, te ukoliko se uračunava sporno je koji su joj iznosi manje isplaćeni.

16. Tužiteljica tvrdi da je tuženik tužiteljici, u razdoblju od siječnja 2020. godine do listopada 2024. godine, pogrešno obračunavao naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, te naknadu plaće za plaćeni dopust, na način da je prilikom izračuna navedenih naknada neosnovano izuzimao iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva (dalje : Nacionalni program), te tužiteljica tužbom potražuje razliku bruto plaće za navedeno razdoblje.

17. Nesporno je između stranaka da je tužiteljica zaposlena (u vrijeme podnošenja tužbe) kod tuženika od dana 01. svibnja 1997. god. i da je u trenutku podnošenja tužbe, na temelju Ugovora o radu od 08. studenog 2023. godine, obavljala poslove radnog mjesta „doktor medicine, specijalist radiologije, uži specijalist neuroradiologije“, što je vidljivo iz Ugovora o radu, broj: 01-4918/5/2023 od 08. studenog 2023. god.

18. Nije sporno da je tužiteljica sudjelovala u Nacionalnom programu temeljem Ugovora o provođenju Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke sklopljenog između Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje i tuženika Županijske bolnice Čakovec (list 211-214 spisa, Ugovor). Potpisnici istog su samo tuženik i HZZO. Tužiteljica isti nije potpisala.

19. U čl. 8. Zakona o radu (Narodne novine RH broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23, dalje ZOR) je određeno da su se radnik i poslodavac dužni pridržavati odredbi ovog zakona, kao i drugih zakona, te drugih propisa, kolektivnih ugovora i pravilnika o radu.

20. Odredbom članka 81. Zakona o radu određeno je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

21. Odredbom članka 37. stavka 5. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 56/2022, 127/2022, 58/2023, 128/2023; dalje u tekstu: TKU), određeno je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se isplaćuje naknada plaće u visini njegove prosječne mjesečne plaće ostvarene u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem koristi godišnji odmor (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za zaposlenika povoljnije.

22. Odredbom članka 34. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine RH broj 29/2018, 16/2019, 35/2019, 78/2019, 92/2019, 56/2020, 3/2023, 68/2023, 35/2024; dalje u tekstu: KU) određeno je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radniku se isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu odnosno u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad), ako je to povoljnije za radnika.

23. Člankom 45. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje : Kolektivni ugovor, KU) propisano je da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću.

24. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku izvršenu godinu radnog staža. Dodaci na osnovu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanje plaće.

25. Člankom 55. Kolektivnog ugovora propisano je da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću.

26. Citirane odredbe KU se odnosi na sve liječnike specijaliste neovisno u kojoj zdravstvenoj ustanovi rade jer se radi o dodacima na posebne uvjete rada obzirom na posao koji obavljaju kao liječnici iste struke

27. Dakle, tužiteljica je kao doktor medicine u okviru svojih radnih obveza i izvan redovitog radnog vremena, sukladno uputi poslodavca - tuženika, sudjelovala u programu i u očitovanju nalaza mamografije u okviru tog Nacionalnog programa.

28. Tuženik (poslodavac) nije posebno sklapao ugovor o djelu s tužiteljicom niti se radilo o dodatnom radu tužiteljice koji bi ona obavljala izvan okvira svog posla, već je rad obavljala i sudjelovanje na Nacionalnom programu provodila isključivo vezano uz svoje radno mjesto kod poslodavca ovdje tuženika.

29. Temeljem Odluka (list 175-200 spisa, Dodaci Ugovoru) koje je tuženik priložio u spis, sud je utvrdio da navedeno sudjelovanje u tom Nacionalnom programu predstavlja rad izvan redovitog radnog vremena, te da za taj rad onda djelatnici ostvaruju pravo na isplatu naknade.

30. Dakle, nije sporno da je rad na očitovanjima mamografije sukladno tom Nacionalnom programu predstavljao rad u okviru radnog odnosa i to konkretno rad izvan redovitog radnog vremena.

31. To bi se onda smatralo i prekovremenim radom, obzirom na definiciju iz Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstveno osiguranje, čl. 49. st. 9. gdje je janso navedeno da se prekovremenim radom smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenog dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati.

32. Isto tako, naknada za navedeni rad koji su dobivali djelatnici može se smatrati i dodatkom odnosno stimulacijom temeljem čl. 90. st. 4. Zakona o radu gdje je određeno da dodaci iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, u smislu ovoga Zakona, su novčani primici radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu razmjerno odrađenim radnim satima pod određenim uvjetima (otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.) i koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnoga staža i sl.), odnosno koje u skladu s propisanim, utvrđenim ili ugovorenim kriterijima i visini ostvaruje ovisno o ostvarenim rezultatima poslovanja i radnoj uspješnosti (stimulacija i sl.), obzirom da je prema navodima tuženika (u očitovanju iz lista 231 spisa) isplata naknade za sudjelovanje u programu isključivo vezana uz broj ostvarenih pregleda, odnosno to bi značilo da isplata ovisi o uspješnosti u takvom konkretnom radu.

33. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju, saslušao je svjedoka, saslušao je tužiteljicu i proveo je financijsko-knjigovodstveno vještačenje.

34. Svjedokinja Snježana Novak, je iskazala da radi kod tuženika Županijska bolnica Čakovec unatrag 17 godina, a na isplate plaće radi od 2014. godine. Poznaje tužiteljicu Željku Perhoć koja je radila kao doktor medicine – radiolog i to više godina u bolnici u Čakovcu, a sada je u mirovini. Na pitanje na koji način su se obračunavale plaće liječnicima u razdoblju od 2020. do kraja 2024. izjavila je da oni na isplati plaća dobiju za svakog radnika evidenciju rada od voditelja službe što je u konkretnom slučaju rendgen za protekli mjesec i onda unose unutra u program sate rada, taj mjesec za tog radnika. Isto tako unose i prekovremeni rad pojedinog radnika koji je bio izvršen po nalogu ili po pozivu kao i rad koji je bio izvršen po posebnom programu kao što je npr. Nacionalni program ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva, a koji taj svaki rad ima u programu posebnu šifru. Naime Županijska bolnica Čakovec vrši isplatu plaća putem programa COP – centralni obračun plaća, a koji program se koristi za sve javne i državne službe. Tako se onda u tom programu pa onda i u obračunskom listiću plaće za svakog tog radnika u svakom pojedinom mjesecu vide svi sati rada i to koji su izvršeni u okviru redovnog radnog vremena tako i ovi koji se vode pod šiframa prekovremeni rad ili

provođenje nacionalnog programa. U pogledu tog navedenog nacionalnog programa imaju odluku ravnatelja bolnice u Čakovcu, a bolnica je tu odluku dobila od Ministarstva zdravstva ili HZZO-a, pa onda od voditelja RTG – rendgena dobiju podatak koliko je pojedini radnik, odnosno liječnik taj mjesec obavio tih pregleda iz tog nacionalnog programa i onda u program upisujemo koliko je taj mjesec pregledao pacijenata, a onda se taj broj pacijenata množi s točno navedenim iznosom po pacijentu, i onda taj radnik za taj mjesec to dobije isplaćeno. Taj rad radnika u sklopu tog nacionalnog programa ranog otkrivanja raka se obavlja izvan radnog vremena radnika i to radniku nije plaćeno kao rad po satnici rada. Zbog toga i taj rad koji je izvan radnog vremena u pogledu tog nacionalnog programa niti ne ide u obračun naknade za godišnji odmor radniku. Sam program COP je tako napravljen i to se jasno vidi i jasno razgraničuje i onda obračunava kako plaća tako i naknada za vrijeme korištenja godišnjih odmora. Nu je oko tog obračuna došla pitati samo gospođa Perhoć. Svim radnicima u Županijskoj bolnici Čakovec koji su provodili te nacionalne programe se na isti način obračunavala plaća kao i naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u razdoblju od početka 2020. do kraja 2024. godine, a na taj način plaća se radnicima obračunava i danas. Kada su joj predočene isplatne liste plaće predane u spis, a koje se nalaze na listu 39 i dalje spisa izjavila je da se na istoj za tužiteljicu vidi i posebno je napisano ta naknada za provođenje nacionalnog programa ranog otkrivanja raka, a koja se unosi pod šifrom 1107, a u obračunskoj listi se vidi ukupan iznos koji se radniku priznaje za taj mjesec, a sam način obračuna se pohranjuje u arhivu isplate plaća. Radnici Županijske bolnice Čakovec za taj rad nakon radnog vremena u sklopu tog nacionalnog programa dobivaju posebno odobrenje od ravnatelja bolnice i to odobrenje onda dobivao liječnici, inženjeri i medicinske sestre koji rade u sklopu tog nacionalnog programa. Ta predmetna naknada za zdravstvene djelatnike koji rade u okviru tog nacionalnog programa ne ulazi u prosjek plaće za naknadu za korištenje godišnjeg odmora. Taj iznos koji zdravstveni djelatnik dobije s osnova naknade za provođenje nacionalnog programa ovisi broju pacijenata koje obradi. Ti pregledi pacijenata u okviru tog nacionalnog programa su s eobavljali popodne, nakon radnog vremena iza 15,30 sati, za liječnike i subotom, a liječnici isto očitavao nalaze nakon radnog vremena, tako moraju. Po tom nacionalnom programu za rano otkrivanje raka kod tuženika rade svi liječnici specijalisti koji rade na rendgenu, barem njih desetak. Ne zna da li je tko drugi tužio bolnicu. Ovdje tužiteljica je dobila plaćenu naknadu za preglede koje je ona obavila u okviru tog nacionalnog programa za cijelo ovo razdoblje od 2020. do kraja 2024. Ne sjeća se da bi tužiteljicu nju došla pitati za taj obračun prije 2023.god. Te preglede liječnik obavlja kada je njegovo slobodno vrijeme i kada nije dežuran. Ne zna da li svi liječnici moraju raditi u okviru tog nacionalnog programa ili samo tko se javi. U obračunskim listama plaće ta naknada za rad u nacionalnom programu se obračunava kao bruto i na to se plaćaju doprinosi. Rad dogovara radnik s poslodavcem. Ta naknada za rad se tretira kao rad izvan radnog vremena. To nije rad, nego provođenje nacionalnog programa i to izvan radnog vremena. Ova konkretna naknada se može tretirati kao npr. jubilarna naknada koja se isto oporezuje, ali ne ulazi u nikakve druge obračune. Za tužiteljicu bi bila bruto plaća iskazana u obračunskim listama s tom naknadom. Taj program za isplatu plaća COP je u okviru Ministarstva i svi koji rade na nivou RH pod Ministarstvom zdravstva moraju na isti način obračunavati plaće za sve djelatnike, a taj njihov rad, odnosno obračun plaće kontrolirala revizija i inspekcija samog Ministarstva. Ta naknada u

radu o okviru nacionalnog programa sev ne računu u prosjek plaće na temelju koje se obračunava naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora jer se radi van redovnog radnog vremena. Taj nacionalni program ranog otkrivanja raka smišljen je od ili Ministarstva ili HZZO-a, a svrha tog nacionalnog programa je otkrivanje bolesti na vrijeme. Oni na obračunu plaća u program unose podatke na temelju odluka i na temelju dobivenih podataka, to je njihov posao, a ne tumačenje nečega.

35. Sud je iskazu te svjedokinje povjerovao jer je ona navela na koji način se kod tuženika obračunavaju plaće, kako se izrađuju obračunski listići plaće i kako se obračunava naknada za godišnji odmor, kao i da je to u okviru programa COP (centralni obračun plaća) izrađenog na razini RH za sve javne i državne službe.

36. Međutim, navedena svjedokinja, što je i razumljivo ne može dati tumačenje što je sukladno ranije citiranim odredbama Zakona, Pravilnika i Kolektivnih ugovora ispravno i točno u načinu obračuna plaća i naknada.

37. Tužiteljica Željka Perhoć je u iskazu izjavila da je sada u mirovinu, od početka ove godine i to u prijevremenoj, a od 1992. je radila kod tuženika, unatrag 29 godina na Odjelu za radiologiju i ultrazvuk. Sve što je navedeno u tužbi i kasnije, kod toga ostaje, te je u svezi toga i predala dokumentaciju. Osim svog redovnog posla radila je i u sklopu provođenja nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, na kojim poslovima je radila izvan svog redovnog radnog vremena, kao i što su dežurstva i prekovremeni radni sati. Taj posao je radila na istom radnom mjestu. Za isto nije sklapala s tuženikom nikakav poseban ugovor. Taj obavljeni posao na pregledima u okviru provođenja tog nacionalnog programa se plaćao po broju učinjenih mamografija, to su ugovor sklopili poslodavac, tj. tuženik i Nacionalni program HZZO-a. Radnici-liječnici na to ni na koji način nisu mogli utjecati. Kao liječnici su plaću primali iz Državnog proračuna preko sustava COP. U obračunskim listićima za mjesečne plaće je taj rad na provođenju nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke je pod šifrom 1107. Taj iznos je ovisio o broju žena za koji se izvršio pregled, dakle u vezi broja žena koje su se slikale za mamografiju i svi su radili taj posao na odjelu i to su radili u paru, radi kvalitete. Prvo su to bili pisani nalazi, a kasnije su išli digitalnim putem, a svi ti nalazi su odlazili i u središnjicu nacionalnog programa. U sklopu tog provođenja nacionalnog programa bile su pozivane žene određenog godišta starosti, a u slučaju da je koja od tih žena dobila lošiji nalaz onda joj se sljedeći termin određivao u redovnoj jutarnjoj smjeni. Za taj njezin rad kao i ostalih liječnika u provođenju tog nacionalnog programa se vodila posebna evidencija za svaki mjesec. Ugovor je bio sklopljen s nacionalnom središnjicom prema broju učinjenih pregleda. U obračunskim listićima plaća joj je ta naknada posebno naznačena, a primijetila je da joj taj iznos nije uračunat kada joj se računala naknada za godišnji odmor. Onda je išla pitat u računovodstvu bolnice zbog čega joj to nije uključeno, na što su joj rekli da to nije do njih, da oni pošalju platne liste COP, ali je očito u njima problem, jer oni tu šifru 1107 izbace iz obračuna godišnjih odmora. COP je odgovorio da tu šifru izuzimaju kada se obračunava naknada za godišnji odmor i bolovanje. Na bolovanju nije bila u spornom razdoblju, pa ne zna kako su to obračunavali, njoj je manjak nastao kod obračuna za godišnji odmor i to u razdoblju kako je to navedeno u tužbi i te iznose sada potražuje. Ona je dobila radni zadatak da to obavi od poslodavca. Kada je započela raditi taj posao morala ga je nastaviti

raditi jer bi to bila povreda radne dužnosti ako to ne bi radila. Ona nije sklapala nikakav ugovor s HZZO-om niti je imala bilo kakav utjecaj na taj ugovor. Dežurstva i prekovremeni rad su joj ulazili u obračun prosječne mjesečne plaće kada se obračunavala naknada za godišnji odmor. Obavljanje pregleda u tom nacionalnom programu joj je bilo navedeno u ugovoru o radu i u opisu posla radnog mjesta. To je bila obveza da se to ne smije raditi za vrijeme redovnog radnog vremena ili pod dežurstvom i nekoliko puta su imali i kontrolu Državnih revizora koji su nasumično pregledavali te nalaze na kojima se vidi datum i sat kad je nalaz gotov i uvijek i svaki nalaz su bili izvan redovnog radnog vremena i izvan vremena dežurstva. Prvi puta se vezano uz tu isplatu plaća usmeno žalila u devetom mjesecu 2023.god., dok se pismeno nije žalila.

38. Tužiteljica je u iskazu ostala kod navoda iznijetih tijekom postupka.

39. Na osnovu provedenih dokaza utvrđeno je da tuženik prilikom izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radi na način da izračuna prosječnu mjesečnu bruto plaću tako što zbroji bruto plaće isplaćene tužiteljici u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem ista koristi godišnji odmor te zatim tako dobiveni iznos podijeli s tri, zatim da prosječnu mjesečnu bruto plaću dijeli s redovnim mjesečnim fondom sati mjeseca u kojem tužiteljica koristi godišnji odmor, te da tako dobivenu satnicu množi s brojem sati koje je tužiteljica provela na godišnjem odmoru.

40. Sporno je u ovom postupku da li i ako da, zašto, u spornom utuženom razdoblju tuženik iz bruto plaće tužiteljice izostavlja iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva” i da li iste mora obuhvatiti u taj izračun.

41. Naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora računa na način da se: prvotno izračuna prosječna mjesečna plaća u prethodna tri mjeseca (u koju plaću ulaze sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad); zatim se tako dobiveni iznos podijeli s brojem redovnog fonda sati mjeseca u kojem se koristi godišnji odmor; te se zatim tako dobivena satnica pomnoži s brojem sati koje je radnik proveo na godišnjem odmoru.

42. Na svojim službenim internetskim stranicama Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike je dana 18. listopada 2019. god. objavilo, a u kojem, između ostalog, stoji sljedeće: „...S druge strane, ukoliko radnik ne koristi godišnji odmor cijeli kalendarski mjesec, nego određeni broj dana, naknada plaće se računa na način da se prosjek mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca podijeli sa brojem sati mjeseca u kojem se koristi godišnji odmor (primjerice mjesec srpanj, 184 sata), da bi se dobila satnica naknade za godišnji odmor za mjesec u kojem se radnik nalazi na godišnjem odmoru. Tako dobivenu satnicu potrebno je pomnožiti s brojem sati godišnjeg odmora, a dobiveni iznos predstavlja naknadu plaće.“

43. Također, Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, u svom Zaključku broj 116, dalo je tumačenje članka 36. KU-a (danas članka 34. KU-a), te detaljno objasnilo način izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora: „... Ako je to za

radnika povoljnije poslodavac mu izračunava prosječnu mjesečnu bruto plaću koja čini zbroj bruto plaća isplaćenih radniku u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem radnik koristi godišnji odmor. Dijeljenjem toga iznosa s brojem tri dobiva se prosječna mjesečna plaća. Iznos prosječne mjesečne plaće dijeli se s redovitim mjesečnim fondom sati mjeseca u kojem radnik koristi godišnji odmor te množi s brojem sati koje je radnik proveo na godišnjem odmoru."

44. Također je određeno da : „Naknada za provođenje Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ nesumnjivo predstavlja novčanu naknadu za rad tužiteljice, te se stoga ista, sukladno odredbi čl. 81. Zakona o radu, čl. 37. st. 5. TKU-a i čl. 34. KU-a, ima uračunavati u prosječnu mjesečnu bruto plaću isplaćenu u prethodna tri mjeseca „u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad)“.

45. Odredbom članka 95. st. 5. Zakona o radu, određeno je da se visina naknade plaće utvrđuje ovim ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a ako nije tako određena, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca.

46. Budući da TKU i KU propisuju tek uvjete pod kojima radnik ostvaruje pravo na plaćeni dopust te trajanje navedenog dopusta, ali ne definira način (metodu) izračuna naknade plaće za vrijeme plaćenog dopusta, razvidno je da je za izračun navedene naknade relevantna citirana odredba Zakona o radu.

47. Iz citirane odredbe razvidno je i da se naknada plaće za plaćeni dopust izračunava jednakom metodom kao naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

48. Naime, kao i u slučaju izračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, i kod izračuna naknade plaće za plaćeni dopust sporno je to što tuženik iz bruto plaće tužiteljice izostavlja iznose koji se odnose na „Naknadu za provođenje prevencije Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“.

49. Sud je Rješenjem od dana 27. svibnja 2026.god. odredio vještačenje: da li je tuženik kao poslodavac tužiteljici kao radnici uračunao rad u programu i isplaćene naknade naziva: „Naknadu za provođenje Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ kao novčane naknadu za rad tužiteljice, uračunao u prosječnu mjesečnu bruto plaću isplaćenu u prethodna tri mjeseca u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, kada je tužiteljici isplaćivao naknadu za korištenje godišnjeg odmora i naknadu za plaćeni dopust za sporno razdoblje od mjeseca travnja 2020.god. do zaključno mjeseca studenog 2024.god., za razdoblja navedena u tužbi i tužbenom zahtjevu, te u slučaju da nije na taj način tuženik tužiteljici izvršio obračun u spornom razdoblju, da tada izvrši obračun koliko bi tužiteljici iznosila naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknada plaće za plaćeni dopust u slučaju da se ti iznosi naknade za provođenje programa koji se vodi kao „Naknada za provođenje

Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ uračunavaju u ukupnu bruto plaću tužiteljice i to za svaki utuženi mjesec za sporno razdoblje od mjeseca travnja 2020.god. do zaključno mjeseca studenog 2024.god., točan iznos i datum dospijeca.

50. Dana 18. lipnja 2026.god. stalni sudski vještak Mikac Matija je dostavio svoj nalaz i mišljenje. Specifikacija manje isplaćenih bruto plaća zbog isključenja naknade za provođenje nacionalnog programa kod izračuna naknada za godišnji odmor i plaćeni dopust je navedena u posebnoj tablici. Vještak je dao mišljenje na temelju provedene analize i utvrdio : (1) Tuženik naknadu PNP nije uračunavao u prosječnu mjesečnu bruto plaću prethodna tri mjeseca koja čini osnovicu za izračun naknade plaće za godišnji odmor i plaćeni dopust. (2) Da se naknada PNP uračuna u ukupnu bruto plaću, ukupna razlika bruto naknade za sporno razdoblje (travanj 2020. – studeni 2024.), prema obračunu po mjesecima ukupno iznosi 5.953,09 EUR. Pojedinačni iznosi razlike i datumi dospijeca za svaki utuženi mjesec navedeni su u Nalazu. Ukupna razlika (5.953,09 EUR) manja je od iznosa navedenog u tužbenom zahtjevu (6.771,49 EUR) za 818,40 EUR. Odstupanje se u cijelosti odnosi na ispravak stavke za listopad 2024. gdje je privatna vještakinja napravila propust na način da u izračun nije uključila iznos koji je tuženik tužiteljici obračunao na ime godišnjeg odmora već je kao razlika uzet ukupan iznos ispravnog obračuna naknade za godišnji odmor.

51. Dana 09. kolovoza 2026.god. vještak je očitovao na primjedbu tuženika u dijelu koji se odnosi na terminologiju „ispravan obračun“ koju prihvaća. Nije se imao namjeru očitovati o osnovanosti tužbenog zahtjeva, o tumačenju i primjeni materijalnih propisa, niti o pravnom pitanju treba li naknada PNP ulaziti u osnovicu za obračun naknade plaće. O tome odlučuje sud, a ne vještak, tako da si to pravo ne prisvaja. Izrazi „ispravan“ odnosno „uvećana (ispravna) bruto plaća“ u nalazu odnose se isključivo na računsku pravilnost obračuna unutar pretpostavke koju je sud zadao drugim dijelom zadatka – dakle na pravilnu primjenu formule iz Kolektivnog ugovora pod pretpostavkom da se naknada PNP uključi u ukupnu bruto plaću – a ne na ocjenu da je takvo uključanje pravno osnovano. Vezano uz primjedbu tuženika da je nalaz „neobrazložen radi čega dolazi do brojnih odstupanja u samom izračunu naknade za godišnji odmor“ ističem da je metodologija izračuna iznesena u nalazu (poglavlje „Metodologija“) i u cijelosti je provediva iz obračunskih isprava u spisu. Naknada za pojedini mjesec dobiva se u tri koraka: (1) zbroj bruto plaća triju prethodnih mjeseci podijeljen s 3 daje prosječnu mjesečnu bruto plaću (osnovicu); (2) osnovica podijeljena s mjesečnim fondom sati mjeseca korištenja daje satnicu; (3) satnica pomnožena s brojem sati godišnjeg odmora odnosno plaćenog dopusta daje iznos naknade. Odstupanja u iznosima naknade od mjeseca do mjeseca, na koja tuženik upire, nisu neobrazložena nego su izravna i nužna posljedica triju promjenjivih veličina: (a) broja sati godišnjeg odmora odnosno plaćenog dopusta iskorištenih u pojedinom mjesecu, koji se razlikuje); (b) mjesečnog fonda sati mjeseca korištenja, koji varira od 160 do 184 sata; te (c) osnovice, koja se za svaki mjesec računa iz njemu triju neposredno prethodnih bruto plaća, pa se mijenja kako se pomiče tromjesečni prozor. Uz to, u obračunu uz uključenje PNP-a svaka je mjesečna bruto plaća uvećana za obračunatu razliku naknade, pa osnovica narednih mjeseci obuhvaća i te razlike. Taj je postupak izrijekom opisan u poglavlju

„Metodologija“ i dosljedno je proveden kroz cijelo razdoblje, tako da u ovom dijelu otklanjam navode tuženika.

52. Na ročištu održanom dana 13. listopada 2026.god. stalni sudski vještak Matija Mikac, je iskazao da u cijelosti ostaje kod nalaza i mišljenja od 18. lipnja 2026. kao i kod očitovanja od 09. kolovoza 2026. Potvrđuje da ta naknada ulazi u osnovicu plaće, radi se o matematičkom izračunu prema zadatku koji mu je dao sud, a nije ulazio u pravnu osnovanost istog. U tablici te naknade nisu izraženu po mjesecima jer je smatrao to nepotrebnim. Izračunate razlike su se dodavale bruto plaći i unosio ih je u osnovice sljedećih mjeseci, razlika manje obračunatog za naknade za godišnji odmor se dodavala bruto plaći temeljem kojeg se obračunavao tromjesečni prosjek za obračun naknada u budućim razdobljima. Uvidom u obračunske liste tužiteljice je utvrdio da je predmetna naknada navedena kao dio bruto plaće. Ta naknada je stavka koja ulazi u izračun bruto plaće kao i sve druge stavke. Prosječna mjesečna plaća je za potrebe izračuna naknade za godišnji odmor je prosječna bruto plaća za prethodna tri mjeseca.

53. Sud je nalaz i mišljenje i očitovanje vještaka Mikaca u cijelosti prihvatio jer je dan stručno i nepristrano, te je jasno obrazložio način obračuna kod tuženika za plaću tužiteljice u spornom razdoblju, kao i način obračuna naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

54. Što se tiče pravnih pitanja i da li je tuženik tužiteljici taj obračun ispravno izračunao, o tome odluku donosi sud.

55. Slijedom svega navedenog po stavu ovog suda u izračun prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, potrebne za izračun naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, uračunavaju se sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad, a takva naknada je i naknada za provođenje Nacionalnog programa, a isti je tuženik nesporno u obračunskim listama tužiteljice uvrstio u bruto plaću tužiteljice.

56. Navedeno proizlazi iz obračunskih lista koje prileže spisu temeljem kojih je utvrđeno da je u sustav odnosno u obračunskim listićima unesena i posebno evidentirana „Naknada za provođenje Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva“ pod posebnom šifrom 1107.

57. Tako i vještak u očitovanju na prigovor tuženika ističe da je predmetni izračun sačinjen temeljem obračunskih lista u kojima se navedena naknada uvrstila, te su na nju plaćeni svi doprinosi i porezi.

58. Dakle, sud smatra da u izračun prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca, potrebna za izračun naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora, se uračunavaju sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad, a takva naknada je i naknada za provođenje Nacionalnog programa ranog otkrivanja raka dojke, raka vrata maternice i raka debelog crijeva.

59. Obzirom da je naknada za sudjelovanje u tom Nacionalnom programu eviden-

tirana u obračunskom listiću kao dio bruto plaće tužiteljice u spornom razdoblju, te predstavlja dodatak za rad izvan redovitog radnog vremena, sud smatra da se ona kao takva treba smatrati dijelom naknade za rad te treba ulaziti u osnovicu za obračun naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora.

60. Tužiteljica je nakon prvedenog finacijsko-knjigovodstvenog vještačenja u ovom postupku specificirala svoj tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka, te je isti postavila u podnesku od 01. srpnja 2026.god. i to na način da je za pojedine mjesece u spornom razdoblju navela iznose po svakom utuženom mjesecu kako je to vještak Mikac u nalazu naveo u tablici na listu 250 spisa pod "specifikacija manje isplaćenih bruto plaća zbog isključenja naknade za provođenje nacionalnog programa kod izračuna naknada za godišnji odmor i plaćeni dopust".

61. Na osnovu svega obrazloženog što se tiče pravne osnove, kao i na osnovu tog izračuna vještaka provedenog u ovom postupku je sud u cijelosti usvojio specificirani tužbeni zahtjev tužiteljice od 01. srpnja 2026.god. i odlučio je kao u toč. I. izreke ove presude.

62. Odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata temelji se na članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH 35/05,41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

63. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 154. stav 1. Zakona o parničnom postupku, jer je tužiteljica u cijelosti uspjela sa svojim specificiranim tužbenim zahtjevom.

64. Trošak tužiteljice odnosi se na troškove zastupanja po punomoćniku -odvjetniku, a trošak je odmjeren prema u tužbi naznačenoj vrijednosti predmeta spora (6.771,69 EUR prvotno, a nakon 01. srpnja 2026.god. iznos od 5.953,09 EUR) tj. 100 bodova pojedina radnja.

65. Sud tužiteljici priznaje trošak sukladno čl. 164. Zakona o parničnom postupku kako je zatraženo u predanom troškovniku i u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine RH broj 138/23 i 107/25), posebice Tbr. 48. i Tbr.52 iste, dakle 2,00 EUR/bod.

66. Tužiteljici se priznaje trošak za sastav tužbe od 17.01.2025. u iznosu 200,00 EUR (tbr.7. toč.1.), sastav podneska od 18.02.2026.god. u iznosu od 200,00 EUR (tbr.8/1), zastupanje na ročištu 24.03.2026. u iznosu od 200,00 EUR (tbr.9/1), zastupanje na ročištu 07.05.2026. u iznosu od 200,00 EUR (tbr.9/1), sastav podneska od 01.07.2026.god. u iznosu od 200,00 EUR (tbr.8/1), zastupanje na ročištu 07.05.2026. u iznosu od 200,00 EUR (tbr.9/1), te zastupanje na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR (Tbr.9/3), što ukupno iznosi 1.300,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV-a koji ukupno iznosi 325,00 EUR, pa se sveukupno tužitelj s ovog osnova priznaje iznos od 1.625,00 EUR.

67. Sud tužiteljici priznaje i trošak plaćenog finacijsko-knjigovodstvenog vještačenja u ovom postupku po vještaku Mikac Matiji u iznosu od 331,81 EUR jer je provođenje

istog bilo potrebno.

68. Tužiteljica je sukladno Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine RH broj 118/18, 51/23), oslobođena od plaćanja sudskih pristojbi kao radnik u radnom sporu.

69. Tako ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 1.956,81 EUR, a na plaćanje je obvezan tuženik koji je izgubio spor.

70. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Čakovcu, 29. listopada 2026. godine

S U T K I N J A:

Valentina Varga Gombar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda na nadležni Županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tom obavijest:

1. punomoćnik tužitelja Denis Tupek, odvjetnik
2. punomoćnik tuženika OD Marinović i partneri
3. RH, MF, Porezna uprava, Ispostava Čakovec, po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088f-5a478**

Kontrolni broj: **0f69c-fe617-601de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.